

RÛHU'S - SALÂT
AYNÜ'L - HAYÂT
TERCEMESİ

ÖNSÖZ

İslâmiyet binası; imân sahasına açılan namaz, oruç, hac ve zekât temelleri üzerine kurulmuştur. Namaz, ehemmiyet bakımından, diğer vazifelerden önce gelmektedir. Zira zengin ve fakir, sağlam ve hasta herkes namaz kılmakla mükellef bulunmaktadır. Hayata veda eden kimse ile aklını kaybeden mecnundan başka her mü'minin kılmak mecburiyetinde olduğu namaz, İslâmiyetle birlikte tekemmül etti, mirâc gecesi beş vakte yükseldi.

Namaz, imân sahiplerinin gözünün ve gönlünün nûrudur.

Namaz, ilâhî visâle nâiliyyetin sebebidir.

Namaz, nefis düşmanını kahr u perişan eden, ruhu, ilâhî füyûzlarla pür heyecan kılan ulvî bir vazifedir.

Ateşten harareti, buzdan soğukluğu ayırmak nasıl mümkün değil ise namazsız Müslümanlık düşünülemez.

Namaz, bedenî vazifelerin en fâikı ve İslâmın lâzım-i gayri müfârikıdır.

Namaz, bizden önceki ümmetlerin hepsine emrolunmuş; Hz. Âdem'den, Efendimiz (s.a.v.)'e kadar gelip geçen her peygamber, namaz kılmakla mükellef bulunmuştur.

Güneşin doğması, gündüzün olması için nasıl şart-ı lâzım ise, olgun bir Müslüman olabilmek için de namazın edâsı şarttır.

Namazın diğer vazifelerden üstünlüğüne bir misâl verilecek olursa «vücuda nisbetle, baş» gösterilebilir.

Namaz, insanın, manevî âlemlerde seyran ve lâhûtî fezada tayanar ettiren Mirâcıdır.

Namaz, küfre karşı çekilmiş manevî bir sınırdır. «Bir adamla küfrün arasında(ki sınırın kalkması) namazın terkidir.»* Namazın kılınması da bu

* Fezû'l Kadîr, c.3, s.210.